

Î N C H E I E R E

24 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „TV-Comunicații Grup”, reprezentată de avocatul Igor Doicov,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „TV-Comunicații Grup” împotriva Consiliului Coordonator al Audiovizualului cu privire la contestarea actului administrativ,
împotriva deciziei din 20 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 02 aprilie 2018 SRL „TV-Comunicații Grup” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Coordonator al Audiovizualului cu privire la anularea deciziei nr.5/21 din 26 martie 2018.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 26 februarie 2018 Consiliul Coordonator al Audiovizualului a adoptat decizia nr. 5/21 cu privire la examinarea autosesizării membrului Consiliului Coordonator al Audiovizualului, Olga Barbălată, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova la data de 02 martie 2018.

A relatat că prin decizia contestată s-a autosesizat membrul Consiliului Coordonator al Audiovizualului, Olga Barbălată și s-a aplicat amendă în valoare de 50000 de lei SRL „TV-Comunicații Grup”, fondator al postului de televiziune RTR Moldova, licența de emisie seria AA nr.082880 din 19 iulie 2012, pentru încălcarea prevederilor art.9 alin. 2¹ din Codul audiovizualului, în conformitate cu art.38 alin.6¹ din Codul audiovizualului.

A indicat reclamantul că în conformitate cu prevederile art.38 alin.(8) și (9) din Codul audiovizualului, este obligat să comunice publicului motivele și obiectul sancțiunii, precum și să difuzeze în următoarele 48 de ore de la emiterea deciziei, sonor și/sau vizual, de cel puțin 3 ori, în orele de maximă audiență, din care o dată în principala emisiune de știri, următorul text: Consiliul Coordonator al Audiovizualului a aplicat amendă în valoare de 50 000 de lei „TV-Comunicații Grup” SRL, fondator al

postului de televiziune RTR Moldova, pentru că a încălcat prevederile art.9 alin.2¹ din Codul audiovizualului, care stipulează: în vederea asigurării securității informaționale a statului, se permite radiodifuzorilor și distribuitorilor de servicii transmisia programelor de televiziune și radio cu conținut informativ, informativ-analitic, militar și politic care sânt produse în statele membre ale Uniunii Europene, SUA, Canada, precum și în statele care au ratificat Convenția europeană cu privire la televiziunea transfrontalieră; SRL „TV-Comunicații Grup”, fondator al postului de televiziune RTR Moldova, va prezenta, în termen de 15 zile, din momentul aducerii la cunoștință a prezentei decizii, un raport despre măsurile întreprinse în vederea lichidării încălcărilor atestate; SRL „TV-Comunicații Grup”, fondator al postului de televiziune RTR Moldova va prezenta dovada achitării amenzii în termen de 30 de zile din momentul aducerii la cunoștință a prezentei decizii.

Reclamantul a susținut că prin decizia adoptată, este recunoscut ca persoană care, în activitatea sa încalcă normele de drept ale Republicii Moldova și, în consecință, este supus unor amenzi bănești, ceea ce încalcă dreptul de proprietate asupra bunurilor. Mai mult, în privința lui pot fi aplicate ulterior sancțiuni care prevăd și privarea de licență pentru emisie, care este unică afacere pentru reclamant.

A afirmat reclamantul că la adoptarea deciziei respective pârâțul nu a urmat prevederile legislației în vigoare, tălmăcind legea cu rea-credință, fără aplicarea principiului de bază al legislației, și anume concordanța normelor de drept, astfel depășind atribuțiile organului administrativ în domeniul audiovizualului, stabilite prin Lege.

Reclamantul a mai indicat că pe parcursul examinării sesizării, membrii Consiliului au constatat că în programele informaționale difuzate de RTR Moldova au fost incluse materiale provenite și din produse din Federația Rusă, cu caracter informațional. Această constatare nu permite sancționarea postului de televiziune în baza art.9 alin.2¹ din Codul audiovizualului, dat fiind faptul că materialele utilizate nu cad sub dispoziția care prevede că este interzisă pe teritoriul Republicii Moldova retransmisia programelor realizate de statele care nu au ratificat Convenția Transfrontalieră, având în vedere faptul că materialele folosite nu reprezintă programe realizate în sensul prevederilor art. 1 lit. i) din Codul audiovizualului.

A solicitat reclamantul anularea deciziei CCA nr. 5/21 din 26 februarie 2018, ca fiind ilegală și care contravine prevederilor art. 2, lit. i) și art. 9 alin.2¹ din Codul audiovizualului.

Prin hotărârea din 10 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins acțiunea înaintată de SRL „TV-Comunicații Grup” împotriva Consiliului Coordonator al Audiovizualului cu privire la anularea deciziei nr. 5/21 din 26 martie 2018.

Prin decizia din 20 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de SRL „TV - Comunicații Grup” și s-a menținut hotărârea din 10 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

În motivarea soluției instanța de apel a ajuns la concluzia că decizia Consiliului Coordonator al Audiovizualului, este legală și temeiuri de anulare a acesteia nu s-au constatat, deoarece a fost emisă în rezultatul încălcărilor comise de către reclamant.

A mai specificat Curtea de Apel Chișinău că interdicția generală a transmiterii de programe de televiziune sau de radio cu conținut informativ, informativ analitic, militar și politic care nu sunt produse în statele membre ale Uniunii Europene, în Statele Unite

ale Americii, în Canada sau în statele care au ratificat Convenția europeană cu privire la televiziunea transfrontalieră nu echivalează cu o ingerință disproporțională în libertatea de exprimare a celor care doresc să le transmită.

Astfel a opinat instanța de apel că analizând înscrisurile prezentate, cât și argumentele invocate de către participanții la proces, o încălcare a prevederilor art. 32 și 34 din Constituția R. Moldova nu a existat.

La 19 decembrie 2019 SRL „TV-Comunicații Grup” ,reprezentată de avocatul Igor Doicov a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei din 20 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat normele dreptului material și procedural, nu a elucidat și constatat pe deplin probele prezentate de către părți.

A menționat recurentul că instanța de apel eronat a dispus respingerea apelului declarat de SRL „TV-Comunicații Grup”, în contextul în care reprezentanții Consiliului Audiovizualului nu au prezentat în ședința de judecată nici o probă pentru a dovedi încălcarea prevederilor art. 9 alin. (2¹) Codul audiovizualului.

La 10 februarie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat participanților la proces copia recursului depus de SRL „TV-Comunicații Grup”, reprezentată de avocatul Igor Doicov, împotriva deciziei din 20 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

La 20 februarie 2020 Consiliului Coordonator al Audiovizualului a depus referință asupra cererii de recurs, prin care a solicitat declararea inadmisibilă a recursului cu menținerea deciziei instanței de apel.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 20 noiembrie 2019, a fost expediată participanților la proces și recepționată de către recurent la data de 05 decembrie 2019. Astfel, recursul depus la 19 decembrie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către recurent este inadmisibilă.

În conformitate cu art.art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „TV-Comunicații Grup”, reprezentată de avocatul Igor Doicov, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh